

ВИОЛЕТА ДАСКАЛОВА
ЗА АВТОРА НА ПОВЕСТТА

chitanka.info

„Наричам се писател само поради факта, че съм се заел с писане“ — това скромно признание на Леонардо Шаша всъщност говори за неговото сериозно отношение към творчеството, за неговата висока съзнателност и морал на истински писател на своето време. Далеч от кресливата рекламност на псевдоноваторството, отдаден само на своята „натежала от неправди и смърт земя“, Шаша за кратко време съумя да привлече вниманието на сериозната критика към своето малко по обем творчество и да се наложи като един от интересните и четени творци в съвременната италианска литература. Шаша е роден през 1921 година в Ракалмуто, провинция Апридженто — Сицилия. Първото му произведение „Енориите на Регалпетра“ е издадено през 1956 година — това е историята и картината на живота в едно сицилийско село. През 1960 година излиза „Чичовците от Сицилия“ — четири разказа, в които е представена сицилийската действителност от времето на революцията от 1848 година до наши дни: четири трагични и гротескни истории на вечно разбитите надежди. Повестта „Денят на кукумявката“ се появи през 1961 година и бе наградена с литературната премия „Кротоне“ — 1962 година. По-късно тя бива драматизирана и на тазгодишния четиринадесети по ред фестивал на драмата в Болоня Леонардо Шаша получи за нея наградата „Златният Нептун“. През 1963 година той публикува историческия си роман „Съветът на Египет“, а в началото на 1964 година — „Смъртта на инквизитора“ — историческа повест.

„Денят на кукумявката“ е може би първото художествено произведение, в което открито се разглежда една от най-парливите проблеми за съвременното италианско общество — мафията. Повдига се завесата, за да се разкрият задкулисните машинации на управляващите, които се мъчат да изопачат и скрият истинските причини за престъпленията в Южна Италия; престъпления, чиито описания ежедневно изпълват хрониките на вестниците, престъпления, които често отвеждат чак до правителствените банки в парламента.

На пръв поглед творбата на Шаша носи може би прекомерната обстоятелственост и сухота на документа, защото тя наистина е свързана с конкретни събития от историята и съвременния живот на Сицилия. Но маниерът на автора да твори кинематографично, да нахвърля епизоди, които читателят сам трябва да свързва, за да

проследи развитието на действието, я прави по-динамична, по-интересна и въздействаща. В „Денят на кукумявката“ авторът сякаш движи своята камера в два плана: разследването, което капитан Белоди води върху цяла верига престъпления на мафията, и тайните или явни действия на влиятелните личности, за да прекратят следствието или да унищожат разкритите данни.

Белоди претърпява поражение, в известен момент го измъчват колебания и желание за спокоен живот, ала в края с отчаяната упоритост на мъченик за „правото дело“ той все пак решава, че ще се върне в Сицилия, макар че може би там „ще си строши главата“. В това е изразена и упоритостта, и непримиримостта на самия автор, който се бори с перото си срещу ограниченията и неправдите на „една неподвижна и гнила действителност“.

В. Даскалова

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.